

“भावकवी”

समर्थ कवीच्या प्रतिभेचे सामान्य स्वरूप पुढील प्रमाणे सांगतात... कवी शब्द सुधीवर राजाप्रमाणे सुता गाजवतात. कवी म्हणजे वेद रूपाने अवतारलेला परमेश्वर आहे. कवीचे अंतःकरण म्हणजे सूर्यस्वतीच्या स्वतःच्या मारुकीचे राहते घरेच समजावे. कवीला सूर्यस्वती पूर्ण वहा असते. ती त्याच्यापाशी सदैव राहते. नाना प्रकारच्या कलांना कवी जिवंत ठेवतो तसेच अगदी स्वया अर्थाने किती तरी शब्द कवीच्या हृदयात येऊन राहतात. कविता शब्दसंग्रह फार मोठा असतो. जगातील उत्तम मूल्यांचे ऐश्वर्या द्रव्यवण्यासाठी भगवंताचे ओक्षण गाव्यासाठी आणि अनेक तऱ्हेच्या संतांची कीर्ती सांगण्यासाठी कवी जन्मास येतात. कवी हे शब्दरूपी रत्नांचे समुद्र असतात. कवीच्या अंतःकरणरूपी सुरेक्षणत मुक्त पुरुष मोकळेपणाने विहार करतात. कवी अध्यात्म ग्रंथांची स्थापना करतात. ते स्वप्न आध्यात्मिक ग्रंथ लिहू शकतात. ते बोलके जिवंत चिंतामणी असतात. कवी म्हणजे श्रोत्यांना विनाकष्ट घ्यायला मिळालेली कामधेनुच व तीचे अमृतासमान दूध होय. कवीला प्रतिभेचे कल्पतरू म्हणावे. कारण हवी तेव्हा प्रतिभा त्यांच्या सेवेला हजर असते व ऐसी पुरुषांच्या प्रेमाकऱ्या कवी शब्दांमध्ये गुंफतात.

हे सर्व गुण आपल्या भावकवींकडे आढळतात. समर्थ समदास स्वामींनी कवींकडे कोणते गुण असतात हे सांगितले आहे. योगायोग म्हणजे आपले “भावकवी” श्री वि. ग. सातपुते सज्जनमंडळाच्या पायथ्याशी सातारच्या मातीत वाढलेले त्यामुळे त्यांच्या अंगी कवीचे सर्वगुण असल्याचे आपण अनुभवले आहे.

त्यांच्या हातून आजूढही श्री सूर्यस्वती ची सेवा घडो आणि त्या निमित्ताने आम्हाला ही काही अमृतकण प्राप्त होवोत.

त्यांना उर्वर आयुष्य लाभू दे! अशी आज अमृत दिनी प्रार्थना करतो. जयजय रघुवीर समर्थ ॥
लेखक - अश्विंद लिमये-
संदर्भ - श्रीमत् दासबोध-